

Mondelinge vraag

Opschrift

Vergadering van 13 februari 2019

Nummer: 2019_MV_00040

Onderwerp:

Mondelinge vraag van raadslid Adeline Blancquaert: Klimaatspijbelaars

Raadslid(-leden):

Adeline Blancquaert - Vlaams Belang

Bevoegd: Elke Decruynaere

Omschrijving van de vraag

Toelichting:

De laatste tijd zijn de klimaatspijbelaars niet meer uit het nieuws weg te denken.

Het Gentse stadsbestuur heeft in het verleden al heel wat initiatieven op poten gezet om het spijbelen bij onze schoolgaande jeugd een halt toe te roepen. Na de acties in Brussel en Leuven is er nu ook de oproep om deze spijbelactie op 21 februari te lanceren in de Gentse binnenstad.

Vraag:

Hoe reageert het stadsbestuur?

Welke bedragen werden in het verleden al gespendeerd in acties tegen het spijbelen?

Behandeld door de commissie onderwijs, personeel en fm in vergadering van 13 februari 2019.

Antwoord

22 februari 2019

Ik wil jullie geruststellen, er zijn nog geen spijbelende kleuters gesignaleerd. Een kleuter kan ook niet spijbelen. Als er acties plaatsvonden in de lagere scholen, is dat op vraag van de leerlingen. Een week geleden was dat met 2.500 kinderen.

Het is begonnen met een klas van het 5de en 6de leerjaar van een school hier om de hoek, De Oogappel. Een klas die zijn stem wilde laten horen. De school, projectonderwijs, heeft gekeken hoe ze daarmee aan de slag konden gaan, vanuit de kinderen vertrekkend.

De kennis van klimaatverandering staat in de leerplannen. De leerkrachten zien dat de interesse en de drive er is. Dat kan ons alleen maar blij stemmen. Het thema leeft. Jongeren maken zich zorgen, willen hun stem laten horen en willen zich engageren. Leerkrachten nemen die uitgestoken hand en gaan er van jongs af aan mee aan de slag. Ze kijken hoe ze het een stem en een plaats kunnen geven. En er een leerervaring van maken.

Als een school dat doet en zegt dat ze er een uitstap van maken en errond werken, dan is dat binnen ons beleid van Learning outside the classroom. We hebben een lesmarathon georganiseerd in september, oktober rond het idee van burgerschap, je stem laten horen en nadenken. Het ligt binnen dit idee. Het idee is dat leren niet alleen op de schoolbanken gebeurt, maar ook erbuiten.

Moet ik als schepen van onderwijs in de plaats van de directies treden en beslissen over sancties? De leerlingen vragen het zelf niet! En ik denk dat we het debat niet belachelijk mogen maken en we mogen het ook niet politiek recupereren.

Ik heb vragen gehad en ik heb me moeten inhouden om niet elke jongere waar ik de afgelopen weken mee in contact kwam en me aansprak, plat te knuffelen. Maar ik ben schepen van onderwijs en ik laat de stem van de jongeren spreken. En dat is de sterkte. We mogen het niet politiek recupereren, overnemen en behameren, dat is niet wat ze vragen. Integendeel!

Ik lees in een interview met de Gentse Anuna De Wever dat ze de vraag kreeg over de sancties die Gentse scholen geven. Ze vond dat niet meer dan normaal, het is nu eenmaal hun rol als school.

Ik heb mij bewust uit het debat gehouden. Het is een debat van de leerlingen zelf en de scholen. Het is hun eigen initiatief. Die kleuters worden niet door mij op bussen geplaatst en aangemoedigd. Het zijn de scholen zelf die het zien als leeransen en het grijpen.

Eén van de directies geeft mee dat als de school toestemming geeft, er niet langer sprake is van burgerlijke ongehoorzaamheid en ze de acties ondergraven. Ze willen leerlingen de gelegenheid geven om hun volle verantwoordelijk te nemen. Verantwoordelijkheid nemen betekent ook zelfstandig lessen inhalen.

En dat is de richtlijn die ik gegeven heb naar de scholen secundair onderwijs. Het is onwettige afwezigheid. De scholen hebben wetgeving waar ze zich moeten aan houden. De scholieren zelf geven aan dat het de kern is van hun actie dat ze burgerlijk ongehoorzaam zijn. Het is net omdat we spijbelen dat ze het forum krijgen. Anders zou niemand ze horen. We waren met 70.000 op de eerste klimaatbetoging en een paar dagen later werden we straal genegeerd.

De beste remedie om ervoor te zorgen dat het vandaag stopt, is vandaag beginnen met een serieus klimaatbeleid. Diegenen die er echt mee inzitten, moeten een echt klimaatbeleid voeren.

Op de vraag of er van hieruit een richtlijn moet komen tegen sancties? Neen. Wat ik gedaan heb, is gezegd: zorg dat het mogelijk is voor de leerlingen dat ze een toets of taak kunnen inhalen. Maar dat is een richtlijn. Ik ga directies die daar op een andere manier mee omgaan niet op het matje roepen.

Wij vormen als gemeenteraadsleden het schoolbestuur van het stedelijk onderwijs Gent. Wat we niet moeten doen de komende zes jaar is hier de sancties bepalen die scholen al dan niet moeten geven of in de plaats van de directies treden. Het wettelijk kader rond afwezigheden is er, dat moet gerespecteerd worden. Hoe de scholen ermee moeten omgaan, daarover kan ik suggesties geven, maar in de praktijk is het de directie die het moet doen. Mijn ervaring met onze directies is dat het in onze lijn van het pedagogisch project gebeurt. Daarin staat burgerschap centraal, ook je mening laten horen, actief pluralisme en zelf nadenken, dat staat er allemaal in. Volledig in de lijn met die principes zijn onze directies nu het denken en het handelen. In elke school is dat anders, maar men slaagt erin om in dialoog te komen met de leerlingen en de ouders.

Een kleine leestip: de brief van de dag die verschenen is in De Morgen, waarin Patrick Lobuyck in dialoog gaat met zijn zoon, een klimaatspijbelaar van een stedelijke school. Het artikel vermeldt hoe de school ermee omgaat. De jongen zelf geeft aan dat hij spijbelt en weet waarom. Hij gaat ervoor zorgen dat hij het kan inhalen. Als hij een toets heeft doet hij niet mee, maar de week erachter weer wel. Dat toont dat we de jongeren niet belachelijk moeten maken. Maar dat we vertrouwen kunnen hebben in de jongeren zelf.

Ik doe een oproep om de scholen de ruimte en het vertrouwen te geven om er op een goede manier mee om te gaan.

Wees niet paternalistisch naar de klimaatspijbelars, de scholen en de directies.
